

BŁĘDOW (1) *sb m a. n*

Błędow a. Błędowo.

L sg Błędowie.

Sł stp, Cn, Linde brak.

Ironiczna nazwa nieistniejącej miejscowości, zawierająca określenie siedliska błędów i herezji: Nie mogło być lepiej powiedziano. Przewroć kárte/ álic moy w błędowie. ReszPrz 55.

Cf [BŁĘDOWICE]

DM